

full

D I O C E S À

S O L S O N A | V I C

Els bisbats catalans presents a internet

A nous temps, noves tècniques de comunicació. Aquest és un dels signes del món d'avui i l'Església no pot ser-hi aliena. La mateixa difusió de l'Evangeli i la predicació de la Paraula de Déu han d'emmotllar-se a les actuals circumstàncies mediàtiques.

Per això, cal considerar com una bona eina la web que la Conferència Episcopal Tarraconense té penjada a la xarxa d'internet i que serveix de connexió entre els bisbats de Catalunya i alhora de punt d'unitat entre els agents de pastoral. Després de les successives remodelacions que ha tingut, mereix tota mena de respecte la seva oferta per a posar-nos al dia de l'esdevenir de l'Església que camina a casa nostra.

Feu-ne la prova i veureu que se'n pot treure molt de suc sobre l'actualitat eclesial i els projectes de futur. L'adreça és www.tarraconense.cat. Es pot accedir fàcilment als seus diversos apartats i a les diferents adreces de cadascun dels deu bisbats amb seu a Catalunya. Clicant sobre el respectiu mapa, es poden consultar i comparar amb gran rapidesa la història, els serveis, les cartes dels bisbes, els arxiprestats i parròquies, els horaris de misses... Mereix una especial observació fer un repàs als Fulls i Butlletins de cada bisbat. En definitiva, una web per la qual val la pena de navegar amb la seguretat que no naufragarem.

Diumenge XXII de durant l'any | Cicle C**Primera lectura | Del llibre de Jesús, fill de Sira**
– 3,17-18.20.28-29

Fill meu, sigues modest en tot el que facis, i et veuràs més estimat que el qui dóna esplèndidament. Com més gran ets més humil has de ser, i Déu et concedirà el seu favor. Déu, que és veritablement poderós, revela els seus secrets als humils. La desgràcia dels descreguts no té remei, perquè ha arrelat en ells una planta dolenta. El cor dels assenyats comprèn els proverbis dels assenyats, l'orella atenta s'alegra de sentir parlar amb seny.

Salm responsorial | Salm 67

Instal·làreu els pobres, Déu nostre,
al país fèrtil del vostre patrimoni.

Segona lectura | De la carta als cristians hebreus
– 12, 18-19.22-24a

Germans, vosaltres no us heu acostat en aquella muntanya palpable del Sinaí, que era tota ella foc ardent, foscor, negra nuvolada i tempesta, ni heu escoltat el toc de corn i la veu que pronunciava aquelles paraules. Els mateixos que sentiren la veu suplicaren que no continués parlant-los. Vosaltres us heu acostat a la muntanya de Sió, a la ciutat de Déu viu, la Jerusalem celestial, a miríades d'àngels, a l'aplec festiu dels primers inscrits com a ciutadans del cel; us heu acostat a Déu, jutge de tots, als esperits dels justos que ja han arribat a terme, a Jesús, el mitjancer de la nova aliança.

De l'evangeli segons sant Lluc – 14,1a. 7-14

Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats escollien els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convidi a un dinar de casament, no et posis al primer lloc: si hi hagués un altre convidat més honorable que tu, vindria el qui us ha convidat a tots dos i et diria: "Cedeix-li el lloc", i tu hauries d'ocupar el lloc darrer, i quan entrarà el qui t'ha convidat et dirà: "Amic puja més amunt." Llavors seràs honorat davant dels qui

són a taula, perquè tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit.»

Després digué al qui l'havia convidat: «Quan fas un dinar o un sopar, no hi cridis els teus amics, ni els teus germans, ni altres parents teus, ni veïns rics. Potser ells també et convidarien, i ja tindries la recompensa. Més aviat, quan facis una festa, convida-hi pobres, invàlids, coixos i cecs. Feliç de tu, llavors: ells no tenen res per recompensar-t'ho, i Déu t'ho recompensarà quan ressuscitaran els justos.»

Modestos i humils | S.R.S.

El text que hem llegit avui, de l'anomenat llibre de Jesús, fill de Sira, fa una lloança molt entenedora i bonica de com la modèstia i la humilitat ens han d'acompanyar tota la vida.

Freqüentment se'ns ocorre i caiem en la temptació de voler sobresortir, presumir, ser apreciats i admirats amb l'excusa que amb la nostra conducta fem coses bones i dignes de lloança. Certament voler ser tinguts com a importants és una tendència humana, però precisament a la llum de la doctrina cristiana és un error. I ho és per dues causes importants. D'una banda, el «presumit» menysprea els altres i, per tant, no és estimat. De l'altra, Déu

ha manifestat sovint, i aquest text del Vell Testament ho repeteix, que ell revela els seus secrets als humils.

Hi ha diverses causes perquè en el moment present en els nostres països de tradició cristiana moltes persones prescindeixin d'una reflexió constant i profunda que els faria sentir prop de Déu, però no deixa de ser veritat que, en conjunt, els humans d'avui estan convençuts que estan molt «avançats» i menyspreen l'«endarreriment» dels d'abans. Déu no pot trobar un vertader camí d'apropament a aquesta humanitat i, com diu el text, no li pot concedir el seu favor.

No oblidem el Pla Pastoral | Romà Casanova, bisbe de Vic.....

Comença setembre, mes de tornar a emprendre les activitats normal de les parròquies, col·legis, associacions i moviments. Tots sabem, però, que la missió de l'Església mai no troba repòs ni vacances. L'Església és continuadora de l'obra de Jesús en el món i en la història. Aquelles paraules de Jesús en l'evangeli de sant Joan són aplicables a l'Església en tot moment: *El meu Pare continua treballant, i jo també treballo* (5,7).

És bo, doncs, que continuem amb nou impuls la missió de l'Església: evangelitzar. El Pla Diocesà de Pastoral vigent ens recorda que hem d'evangelitzar en comunió. Els dos pols que han de moure tota programació de les realitats diocesanes han de ser l'evangelització i la comunió eclesial.

Ens hem de recordar els uns als altres que l'únic i autèntic subjecte de l'evangelització és l'Església. Qualsevol agent d'apostolat i pastoral en la nostra diòcesi que vulgui evangelitzar amb tota veritat ha de viure, ha de sentir i ha d'estimar en la comunió eclesial. M'agrada de repetir que tota acció, tant de paraula com d'obra, que no expressi comunió eclesial és incapaç de ser autènticament evangelitzadora. Encara que, de vegades, l'aplaudiment d'algunes persones i d'alguns mitjans faci pensar en l'èxit, hem de saber que el que no neix del cor de l'Església no pot portar al cor de l'Església, que és l'objectiu de tota evangelització. On és present Crist, allí hi ha la

seva Església. No podem separar Crist de l'Església. L'evangelització és la missió de sempre de l'Església. Evangelitzar és portar Crist al cor de les persones. El cor dels homes i dones és pensat per a trobar en Crist la seva plenitud. No hem de tenir mai, doncs, cap por d'anunciar Crist amb tota veritat. La paraula explícita en el moment oportú acompanyada de la pregària és ocasió única de l'encontre d'una persona amb Crist. Hem de renovar la nostra esperança que la paraula de fe, amarada de caritat, que brota del cor i arriba als llavis del qui evangelitza, té la força de la presència de Crist en el mateix missatge. ¿O és que no creiem en la força de la seva resurrecció, de la seva presència en la seva Església fins a la fi dels segles?

Aquest diumenge, 2 de setembre, si Déu vol, tindrà el goig d'ordenar de prevere al servei de l'Església, el diaca Jaume Casamitjana i Vilaseca. El goig és de tota la diòcesi, perquè un jove d'una família cristiana, d'un poble i parròquia de profunda devoció mariana, amb un treball d'acompanyament del seu rector i d'altres preveres i laics, amb una formació al nostre Seminari Diocesà, vol rebre el sagrament l'orde del presbiterat per a ser ministre de l'Eucaristia, font i cim de la comunió i missió eclesial. Ens alegrem d'aquest fruit de la nostra Església diocesana i preguem per la seva fidelitat sempre.

Agenda litúrgica de la setmana

2. Diumenge XXII de durant l'any.

Sant Antolí, màrtir. Sant Armand, màrtir.
Lectures: Eclesiàstic 3,17-18.20.28-29 / Salm 67 / Hebreus 12,18-19.22-24a / Lluc 14,1.7-14

Litúrgia de les hores: Setmana II

3. Dilluns. Sant Gregori, el Gran, papa i doctor de l'Església. Sant Règul, bisbe.

Lectures: 1 Tessalonicencs 4,13-18 / Salm 95 / Lluc 4,16-30

4. Dimarts. Nostra Senyora de la Consolació. Santa Rosalía, verge.
Lectures: 1 Tessalonicencs 5,1-6.9-11 / Salm 26 / Lluc 4,31-37

5. Dimecres. Sant Llorenç Justinià, bisbe.

Lectures: Colossencs 1,1-8 / Salm 51 / Lluc 4,38-44

6. Dijous. Sant Faust, màrtir.

Lectures: Colossencs 1,9-14 / Salm 97 / Lluc 5,1-11

7. Divendres. Santa Regina, màrtir. Sant Jocelí, bisbe.

Lectures: Colossencs 1,15-20 / Salm 99 / Lluc 5,33-39

8. Dissabte. El Naixement de la Verge Maria. Sant Adrià, màrtir. Santa Rut.
Lectures: Miquees 5,1-4a (o bé:

Romans 8,28-30) / Salm 12 / Mateu 1,1-16.18-23.

9. Diumenge XXIII de durant l'any.

La Mare de Déu del Claustre. Sant Pere Claver, prevere.

Lectures: Saviesa 9,13-18b / Salm 89 / Filemó 9b-10.12-17 / Lluc 14,25-33

**Tothom qui s'enalteix
serà humiliat,
però el que s'humilia
serà exalçat**

Manuel Bertran i Oriola, poeta religiós | Climent Forner

Aquest mes de setembre, concretament el dia 11, Diada Nacional de Catalunya, es clourà el vint-i-cinquè aniversari de la mort de Manuel Bertran i Oriola; és dins aquest aniversari justament que les seves filles Montserrat i Maria, amb la col·laboració de David Jou, Josep Ruaix i Josep Ferret, li han volgut retre un homenatge d'amor i de justícia publicant-li **Obra poètica** (Editorial Claret, maig 2006), volum de poesia completa del qual, de moment, no s'ha fet encara cap presentació pública, això que valdria prou la pena.

No és pas la primera vegada, ni de bon tros, que el nostre Full Diocesà parla d'aquest poeta, Mestre en Gai Saber (1974), que va néixer a Cardona (1901) i va morir a Barcelona (1976), on ja es va traslladar a viure de molt petit amb els seus pares (vegeu, per exemple, la secció «Paraula de poeta», 10-5-1987). Bertran també estava relacionat amb Moià, on s'hagué d'amagar durant la guerra «incivil» i on posteriorment aniria a estiuajar amb la seva família. Casat amb Josefina Tura, també poetessa, tingué tres fills, les dues filles esmentades, i el Josep Maria, ja depassat. D'ofici, va ser administratiu.

El que era, això sí, un cristià de pedra picada, millor dit, d'una fe tan tendra i entranyada, tan simple i profunda alhora, que meravellava; era capaç de dialogar amb Déu com Ramon Llull o sant Joan de la Creu. De poeta del cel vaig qualificar-lo jo mateix en un article. Que no vol dir que no toqués de peus a terra; al contrari: el drama de la guerra que deia, el va viure d'una manera tan escruixidora que li inspirà *Pasqua de Resurrecció de 1937*, segurament el seu poema majúscul, aquell que impressionà Pasolini, el famós cineasta italià, autor del film *Il Vangelo secondo Matteo* (1964), que l'arribà a conèixer, juntament amb *Espines* de Verdaguer i altres poemes catalans, gràcies al Dr. Carles Cardó.

Bertran i Oriola és un poeta essencialment religiós. Així ho corroboren diversos crítics literaris. «Tota la seva obra poètica és una exaltació conscient, fervorosa, diríem fins i tot sacramental, del sentiment religiós, enquadrada dintre la més pura ortodòxia i aureolada de la més idònia, fulgurant i sublim metafòrica» (O.Saltor). «És, entre els laics, el primer poeta religiós de casa nostra que ha fet de la seva obra un únic càntic a Déu» (A. Manent). «Malgrat els silencis injustos dels nostres dies, restarà en la història

de la veritable poesia de Catalunya» (M. Batllori). «És l'hereu més pur i legítim de Mn. Cinto dels *Idil·lis i cants místics*, el més genuí, el més autèntic, un dels que no ha caigut en el seixanta per cent de glosses subverdagueries amb què, segons Fuster, compta la poesia catalana de la Renaixença ençà» (C. Forner). David Jou tanca el pròleg de l'*Obrapoètica* amb aquestes encertades paraules: «Crec, en definitiva, que per la bella elaboració i per la profunda convicció dels seus poemes –alguns dels quals compten entres els exemples més reeixits de la poesia religiosa en llengua catalana– cal deixar constància de la seva obra poètica, encara que sigui un temps ara per ara no gaire propici a la consideració atenta de la perspectiva espiritual en què el poeta trobà la seva inspiració i la seva força.» És ben bé així. Heus-ne aquí algunes mostres, limitades per l'espai.

Primera comunió de la Mare de Déu

Et tinc com et vaig tenir
després de l'Ave Maria:
la mateixa llum hi havia
que ara hi ha dintre de mi.

Has vingut veladament
com aleshores venies:
el vel de les profecies
avui és vel de forment.

Quan a Betlem t'infantava,
va pensar la teva esclava
que tornaries, fill meu.

Oh fill pròdig!, ¿tornes ara,
passant pel cor de la mare,
a la teva llar de Déu?

Amor, m'heu enamorat

Amor, m'heu enamorat.
No us veig ni us he vist el rostre,
però sé que ja sóc vostre
per tota l'eternitat.
Amor, m'heu enamorat!

Portada del llibre recentment editat

Pasqua de Resurrecció de 1937

Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Sense foc, sense ciris pasquals,
sense drings coneguts de campanes,
sense l'aigua a les fonts baptismals
i seguint les feixugues setmanes
 quaresmals,
al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Oh diumenge de Glòria en flagell!
Oh cor meu que festeges l'altura!
S'han unit el temps nou i el temps vell?
A les llandes encara fulgura
 sang d'anyell!
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

No rebré el dolç Anyell, no el rebré!
Però el goig de la Pasqua s'exhala
de les pedres de cada carrer,
i rebria, gojós, una bala
 d'homeier.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Deixa'm dir, Magdalena, a l'oreig,
el que deies a l'Ombra aquell dia:
«Què n'has fet, de l'Amor, que no el veig?»
Ai, que l'Ombra cridava «Maria»,
 i ara calla l'oreig!
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Al·leluia per Pere i Joan,
errabunds amb l'enyor del cenacle!
Si ens deixàvem un dia, plorant,
¿se'l creurien avui, el miracle
 del meu cant?
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Amb el fred i la pluja i el vent
—pans alisos de Pasqua Florida!—,
amb el fred i la pluja i el vent
es conforta l'anhel de ma vida
 resplendent.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Per copsar la Resurrecció
diré missa amb la meva alegria
a l'altar de la meva dolor.
Simplement perquè avui és el dia
 del Senyor.
Al·leluia, al·leluia, al·leluia!

Obra poètica

Entre els publicats en la vida de l'autor i els pòstums, comprèn els poemaris següents:

- *Comunió* (1945),
- *Cantata de Nadal* (1947),
- *Quaresma* (1949),
- *Ciutat de Déu* (1957),
- *Ressons de Déu* (1997),
- *Recull de poemes cardonins* (2001),
- *Poemes diversos* (2006).

No hi és inclosa Glòria eucarística, una antologia lírica, elaborada per Bertran Oriola (1952).

Compte solidari 100x1 | Càritas Diocesana de Vic

46. Persona sola amb filla de sis mesos a càrrec seu. Els seus únics ingressos provenen de feines domèstiques que realitza de manera esporàdica. Sol·licita ajuda per a cobrir la llet i els bolquers de la nena. Import: 50 euros.

47. Senyora cobrant una prestació social bàsica a causa d'una malaltia mental. El seu marit està ingressat molt greu a l'Hospital de Vic. Sol·licita ajuda per a pagar els desplaçaments per poder anar a fer-li companyia. Import: 60 euros.

48. Noi acabat d'arribar de Sud-àfrica. No té família ni cap amic que el pugui acollir a casa seva. Sol·licita ajuda per a poder pagar una pensió per a dormir. Import: 75 euros.

49. Persona sola sense cap ingrés. Està pendent d'incorporar-se a una nova feina el mes que ve. Sol·licita ajuda per a cobrir les despeses bàsiques de manutenció. Import: 100 euros.

50. Matrimoni vivint de la pensió d'invalidesa de l'home. Estan a l'espera que ella pugui començar a treballar fent feines domèstiques. Sol·licita ajuda per a alimentació. Import: 120 euros.

51. Noia sola amb quatre fills petits a càrrec seu. Degut a unes despeses imprevistes no es pot fer càrrec dels rebuts dels subministraments domèstics. Sol·licita ajuda per a poder-los cobrir. Import: 160 euros.

52. Parella amb dos fills d'un i tres anys a càrrec seu. Els seus ingressos provenen de la feina del pare, que en aquests moments està de baixa. Sol·liciten ajuda per a cobrir una part del lloguer. Import: 240 euros.

Nota. Per tal de preservar la intimitat de les persones necessitades, no hi posem el nom de residència. Tanmateix, són persones de l'àmbit diocesà. Recordem que, si alguna parròquia té coneixement d'algun cas, pot comunicar-ho a Càritas Diocesana per a publicar-ho: tel. 93 886 04 83.

Per ajudar econòmicament, el nostre número de compte corrent és: Caixa Manlleu **2040.0020.15.8000945579**.

Un opuscle d'actualitat

Maria Badia Flaquer va ser una religiosa del monestir de la Presentació de Maria Santíssima de les monges carmelites de Vic durant set anys. Nascuda a Bigues (Vallès Oriental) el 28 d'agost de 1903, en fer-se religiosa, a l'edat de vint-i-sis anys, prengué el nom de Germana Maria del Patrocini de Sant Josep. Va morir afusellada a Sant Martí de Riudeperes (Osona) el 13 d'agost de 1936. Ara el seu nom consta en la llista dels 498 màrtirs que seran beatificats a Roma el pròxim 28 d'octubre. Un dels mitjans per a ser informats sobre la seva vida i testimoniatge és l'opuscle que va escriure el Dr. Vicenç Esmarats i que va ser publicat l'any 2003. L'any següent fou traduït al català. En el seu moment es féu una àmplia difusió d'aquest opuscle, que actualment consta com a exhaurit.

16 de setembre: Dia de la Catedral

Es convoca novament una Jornada Diocesana en l'escaiença de l'aniversari de la Dedicació de l'església mare del bisbat. A semblança de l'any passat, hi haurà un seguit d'actes que s'iniciaran a les 11 del matí. La Missa solemne serà a 2/4 de 6 de la tarda. Diumenge vinent es completarà aquesta informació.

50 anys del Casal Interparroquial

Igualada - Era l'any 1957 quan en plena eferescència de l'Acció Catòlica va començar a funcionar el Casal Interparroquial, que aglutinava les inquietuds apostòliques de molta gent engrescada. Ara se'n compleixen cinquanta anys i s'han organitzat una colla d'actes per a donar bell compliment a tan bona efemèride igualadina. S'han celebrat taules rodones per a reviuir tantes vivències acumulades en mig segle, concerts, exposicions, espectacles musicals, recorreguts poètics i sobretot una missa solemne d'acció de gràcies a la basílica de Santa Maria, presidida pel vicari general, Mn. Narcís Riba, i amb la col·laboració de la Schola Cantorum. S'ha fet bona memòria de tots els benefactors del Casal, en especial de Mn. Josep Còdol i Margarit, ànima d'aquesta joiosa realitat. Enhorabona i que la recordança dels qui ens han precedit sigui una invitació a renovar l'esperit cristià del Casal Interparroquial en les seves Noces d'Or.

Breu

► **El Mil·lenari de Sant Pere de Valldeneu** s'ha celebrat amb una sèrie d'actes, destacant-ne una missa solemne commemorativa amb molt bona participació. Actes populars com caminada, sardanes, arrossada i musicals també obtingueren excel·lent acceptació per part dels veïns, tot festejant els mil anys de la consagració d'aquesta església romànica de Sant Pere.

Diplomatura i Llicenciatura en Ciències Religioses. Cursos de Filosofia i Humanitats, Bíblia i Teologia.

Raonar sobre art, Bíblia, ciència, dret, ètica, filosofia, història, Islam, Judaisme, litúrgia, moral, Nou Testament, patrologia, religions, salms, teologia, vivències,...per poder enraonar.

Període de matrícula: del 10 al 21 de setembre.
ISCRVIC, Ronda Camprodon, núm. 2. 08500 Vic.
Tel. 938861555. www.iscrvic.org

Pelegrinatge a Sibiu | Anton M. Vilarrúbias.....

Els pròxims 4-9 de setembre tindrà lloc a Sibiu (Romania) la III Assemblea Ecumènica Europea, centrada en el *pelegrinatge*. Aquesta orientació de pelegrinatge fou acceptada per les màximes instàncies cristianes europees: la Conferència de les Esglésies Cristianes (KEK) i el Consell de les Conferències Episcopals Europees (CCEE).

Les dues assemblees europees anteriors –Basilea (1989) i Graz (1997)– tingueren com a tema inspirador, en la primera la Pau i la Justícia i, en la segona, la reconciliació com a do de Déu i font de vida nova.

Un altre precedent qualitatiu per al pelegrinatge de Sibiu ha estat la *Charta oecumenica*, signada conjuntament a Estrasburg l'any 2001.

El pelegrinatge, per al cristià, forma part del seu mateix caràcter de membre viu, conscient i participatiu de l'Església; és en la seva fesomia i s'integra en el misteri de comunió de l'Església. Tot pelegrinatge ben viscut és sempre obert i ecumènic perquè convida els cristians a afirmar la unitat en la diversitat, a testimoniar-la i, alhora, a encaixar amb confiança els reptes de la missió.

Fa una colla d'anys que molts cristians de diferents denominacions descobreixen en les experiències compartides de servei un secret fecund d'autèntica evangelització i fraternitat.

El tema del pelegrinatge de Sibiu és *La llum de Crist il·lumina tothom / Esperança de renovació i unitat a*

Europa. El subtítol expressa amb claredat la importància de la fe cristiana en les arrels de l'Europa d'avui. Els cristians d'Europa hem de retrobar-nos, cohesionar-nos i dissenyar un projecte de futur comú d'acord amb les nostres arrels.

El primer objectiu de la III Assemblea Ecumènica Europea és ajudar els cristians a retrobar-nos en Crist mort i ressuscitat, font de reconciliació i de pau.

El segon objectiu és redescobrir el do de la llum que irradia des de l'evangeli de Crist per a l'Europa d'avui.

En el pelegrinatge de Sibiu es preveu una participació de 2.100 delegats (1.050 de la KEK i 1.050 del CCEE), als quals s'uniran invitats, periodistes i enllaços.

Els temes s'han programat prenent la *Charta oecumenica* com a punt de referència per als diversos fòrums i són els següents: Espiritualitat, Testimoniatge, Europa, Religions, Migracions, Creació, Justícia i Pau.

El bisbe Abba Basilios del monestir de Sant Samuel, d'Egipte, i el P. A.M. Vilarrúbias

88

full

Ecumenisme

Completant la informació sobre la III Assemblea Ecumènica Europea que acabeu de llegir, els qui feu servir internet podeu baixar-vos els materials i informacions que poden ser-vos útils entrant a l'adreça www.eea3.org. Els podeu fer servir per a difondre'ls, però també per a organitzar trobades sobre els temes que es tractaran en l'Assemblea, crear espais de pregària sobre aquests temes, motivar les persones que assisteixen a celebracions i reunions... El fet de posar-nos dins la dinàmica ecumènica és sempre un ajut per a reciclar-nos com a persones, famílies, comunitats i ciutadans d'Europa i del món.

full diocesà | Solsona i Vic

DIRECTORS:

VIC: Josep Casals
Santa Maria 1, 08500 VIC
Tel. / Fax 93 885 07 09

Correu electrònic:
mitjans-comunicacio@bisbatvic.com
SOLSONA: Josep Àngel Colomés
Plaça Palau 1, 25280 SOLSONA
Tel. 649 636 990 i 973 48 01 72
Correu electrònic:jacolomes@hotmail.com

EDICIÓ: Mitjans de Comunicació Social de cada Bisbat.

REDACCIÓ: Santa Maria, 1 - 08500 VIC

ADMINISTRACIÓ:
Rda. Camprodon 2, 08500 VIC

Tel. 93 889 14 78 / Fax 93 88919 09

IMPRESSIÓ: Gràfiques Diac,
Ronda Camprodon 2, 08500 Vic

DIPÒSIT LEGAL: 14.355/60